

Danske reformationssalmer

MELODIER OG TEKSTER 1529-1573

Christian 3.s danske Bibel

2 Kong 22

[349]

XXII.

JOsias vaar otte aar gammil / der hand bleff Konge / oc hand regerede i elleffue oc tiue aar i Jerusalem / Hans Moder hed Jedida Adaia aff Bazkath Daatter. Oc hand gjorde det som HERREN vel behagede / oc vandrede i alle Daudid hans Faders veye / oc vigede icke huercken til den høyre eller venstre side.

Oc i det attende Josie kongis aar / da sende kongen Saphan Azalias søn / Mesulam søns sin Scriffuere / hen i HERRENS Huss / oc sagde / gack hen op til den øffuerste Prest Hilkia / at mand giffuer dem de Pendinge / som ere førde til HERRENS Huss / som Vecterne hoss dørteskelen haffue samlet aff Folcket / At de giffue Arbeyderne dem / som ere skickede i HERRENS Huss / oc giffuer Arbeyderne dem i HERRENS Huss / at de forbædre / huad som forfaldet er paa Husit / som er / Tømmermend / oc Bygningzmend / oc Muremestere / oc dem som skulle købe Tømmer oc vdhugne Stene / til at forbædre Husit. Dog skal mand icke tage regenskaff aff dem for de pendinge / som dem antuordis i deris hender / men de skulle handle met dem paa tro oc loffue.

Oc den ypperste Prest Hilkia sagde til Saphan Scriffuere / Jeg haffuer fundet den bog som bleff funden. Oc Hilkia fick Saphan Bogen / at hand skulde læse i hende. Oc Saphan Scriffueren bar hende til Kongen / oc talede met hannem igen / oc sagde / Dine Tienere samlede de pendinge / som fundis i Husit / oc de haffue giffuit Arbeyderne dem / som ere beskickede til HERRENS Huss. Oc Saphan Scriffueren talede til Kongen / oc sagde / Hilkia Presten fick mig en Bog / Oc Saphan læste hende faar Kongen.

Der Kongen hørde ordene i Loubogen / da sønder reff hand sine Klæder. Oc Kongen bød Hilkia Presten / oc Ahikam Saphans søn / oc Achbor Michaia søn / oc Saphan Scriffueren / oc Asaia Kongens tienere / oc sagde / Gaar bort / oc atspører HERREN for mig / for Folcket / oc for al Juda / om denne Bogis ord som er funden / Thi der er en stor HERRENS vrede optend mod oss / Fordi / at vaare Forfedre haffue icke lydet denne Bogis ord / at de skulde gjort alt det som er screffuit i hende.

Da gick Hilkia Presten / Ahikam / Achbor / Saphan oc Asaia / til Hulda ^{Prophetisse} / Sallums Thikwa søns Hustru / Harham søns / Klædernis Gemmerske / oc hun bode i Jerusalem i den anden del / oc de talede met hende. Hun sagde til dem / Saa siger HERREN Jsraels Gud. Siger den Mand som sende eder til mig / saa siger HERREN . See / ieg vil føre wløcke offuer denne sted oc hans Jndbyggere / alle Louuens ord / som Juda Konge haffuer ladet læse. Fordi / at de haffue forladet mig / oc giffuit røgelse faar fremmede Guder / at de fortørnede mig met alle deris hendes gerninger / Der faare skal min vrede optendis mod denne Stæd / oc icke vdslyckis.

Men i skulle saa sige Juda Konge / som sende eder hid / at spørre HERREN at / saa siger HERREN Jsraels Gud / Fordi / at dit hierte er bleffuit bløt ved de ord som du hørde / oc du ydmygede dig faar HERREN / der du hørde / huad ieg haffuer talet mod denne Sted oc hans Jndbyggere / at de skulde bliffue en ødeleggelse oc forbandelse / oc du reffst dine klæder sønder / oc græd faar mig / Saa haffuer ieg oc hørt det / siger HERREN . Der faare vil ieg samle dig til dine Forfedre / at du skalt forsamlis til din Graff met fred / at dine øyen skulle icke see al den wløcke / som ieg vil føre offuer denne Sted. Oc de sagde Kongen dette igen.